

Rolnummer : 55
Arrest nr. 48 van 2 maart 1988

A R R E S T

In zake : de prejudiciële vraag gesteld door de Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (16e Kamer, zitting houdende in correctionele zaken) bij vonnis van 20 mei 1987 in de zaak van het Openbaar Ministerie tegen F. VANDENDORPE en R. VINCKE.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters J. DELVA en E. GUTT,
en de rechters L.P. SUTENS, K. BLANCKAERT, H. BOEL, J. WATHELET
en J. SAROT,
bijgestaan door de griffier L. POTOMS,

onder voorzitterschap van voorzitter J. DELVA,

wijst na beraad het volgend arrest :

I. ONDERWERP

1. Bij vonnis van 20 mei 1987 heeft de correctionele rechtbank te Brugge aan het Arbitragehof de volgende prejudiciële vraag gesteld :

"Heeft de Vlaamse Executieve met haar besluit van 7 november 1984 haar bevoegdheid overschreden die haar krachtens artikel 107quater van de Grondwet en artikel 6, § 1, II, 2°, van de wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen werden verleend, door het aanwijzen van ambtenaren bevoegd voor het opsporen en vaststellen van de inbreuken op de regelen ter bestrijding van de geluidshinder, en door de Gemeenschapsminister te gelasten met het verlenen van de vrijstelling van het voorleggen van het bekwaamheidsbewijs voorzien in artikel 2, 2°, van voornoemd K.B. (lees : besluit van de Executieve) aan sommige technische ambtenaren van provincies en gemeenten ?"

II. DE FEITEN EN DE VOORAFGAANDE RECHTSPLEGING

2.1. Uit de gegevens van het dossier betreffende de voorafgaande rechtspleging blijkt dat de zaak voor de feitenrechter bij dagvaarding is aanhangig gemaakt door de Procureur des Konings te Brugge ten laste van de heren VANDENDORPE en VINCKE, die zijn vervolgd omdat ze in een openbare inrichting het maximum toegelaten geluidsniveau van 90 decibel (A), voortgebracht door de muziek, hadden overschreden, en dat bij inbreuk op het koninklijk besluit van 24 februari 1977, genomen in uitvoering van de wet van 18 juli 1973 betreffende de bestrijding van de geluidshinder.

De eerste beklagde is bovendien vervolgd omdat hij de inrichtingen of toestellen onder zich heeft gehad die wegens nalatigheid of gebrek aan vooruitzicht van zijnentwege aan de oorsprong liggen van een door voormeld koninklijk besluit verboden vorm van lawaai.

2.2. De beklagden betwisten voor de rechtbank de wettigheid van de geluidsmetingen, aangezien

die zijn uitgevoerd door een ambtenaar van de stad Brugge, aangeduid door de Vlaamse Executieve, en niet door de Koning, terwijl, volgens artikel 9, §1, van de wet van 18 juli 1973 betreffende de bestrijding van de geluidshinder, de overtredingen van die wet en van de uitvoeringsbesluiten ervan worden vastgesteld door "de ambtenaren die de Koning aanwijst om toe te zien dat de wet en de besluiten tot uitvoering ervan worden toegepast".

2.3. De Procureur des Konings was van oordeel dat krachtens artikel 6, § 1, II, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, de termen "met eerbiediging van de wettelijke algemene en sectoriële normen" betekenden dat inzake de bescherming van het leefmilieu, "de bevoegdheid om normatieve bepalingen uit te vaardigen toegewezen (bleef) aan de wetgever en aan de Koning, terwijl de maatregelen in verband met advies en met toezicht tot het domein van de Gewesten behoort". Rekening houdende met de twee besluiten van de Vlaamse Executieve van 7 november 1984 en van de Gemeenschapsminister G. LENSSSENS van 25 juni 1986, betreffende de aanwijzing van de ambtenaren die bevoegd zijn voor het opsporen en vaststellen van de inbreuken op de regelen ter bestrijding van de geluidshinder, besloot de Procureur des Konings tot de bevoegdheid van de ambtenaar die de geluidsmetingen had verricht.

2.4. De feitenrechter overwoog in het verwijzingsvonnis van 20 mei 1987 dat "beide redeneringen berusten op een verschillende interpretatie van de woorden "mits eerbiediging van de wettelijke algemene en sectoriële normen" die voor de verdediging "rechtsregels" betekenen terwijl ze volgens het Openbaar Ministerie "inhoudelijke normen" zijn zoals daar zijn bv. emissienormen, lozingsnormen" en was van oordeel dat "naargelang van de interpretatie van hogergenoemde termen de Vlaamse Executieve al dan niet bevoegd (is) om de opsporingsambtenaren aan te duiden (...)". De rechtbank besloot bijgevolg de prejudiciële vraag, die eerder is weergegeven, aan het Arbitragehof te stellen.

III. DE RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

3. De prejudiciële vraag is bij het Hof aanhangig gemaakt door de overzending van een expeditie van voormelde verwijzingsbeslissing die op 3 juni 1987 ter griffie is ontvangen.

Bij beschikking van 3 juni 1987 heeft de voorzitter in functie de leden van de zetel van het Hof aangewezen conform de artikelen 46, § 1, 48 en 49 van de organieke wet van 28 juni 1983 houdende de inrichting, de bevoegdheid en de werking van het Arbitragehof.

Het bij artikel 58 van de organieke wet van 28 juni 1983 voorgeschreven bericht is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 23 juni 1987.

Met toepassing van de artikelen 60 en 113 van de organieke wet zijn de kennisgevingen van de verwijzingsbeslissing gedaan bij aangetekende brieven ter post afgegeven op 23 juni 1987 en aan de geadresseerden ter hand gesteld op 24 juni 1987.

De Vlaamse Executieve heeft op 2 juli 1987 een memorie ingediend.

Bij beschikking van 1 december 1987 heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest dient te worden gewezen, verlengd tot 3 juni 1988.

Bij beschikking van 21 januari 1988 heeft het Hof beslist dat de zaak in gereedheid is en de terechtzitting vastgesteld op 10 februari 1988.

Van die beschikking is aan de partijen kennis gegeven en zij zijn evenals hun advocaten van de datum van de terechtzitting in kennis gesteld bij aangetekende brieven ter post afgegeven op 21 en 25 januari 1988 en aan de geadresseerden ter hand gesteld op 22, 25 en 26 januari 1988.

Ter terechtzitting van 10 februari 1988 :

- is verschenen Mr. P. VAN ORSHOVEN, advocaat bij de balie te Brussel, voor de Vlaamse Executieve, Jozef II-straat 30, te 1040 Brussel;
- hebben de rechters K. BLANCKAERT en J. SAROT verslag uitgebracht;
- is voornoemde advocaat gehoord;
- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 52 en volgende van de organieke wet van 28 juni 1983, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Arbitragehof.

IV. IN RECHTE

4. Artikel 15, § 1, van de wet van 28 juni 1983 houdende de inrichting, de bevoegdheid en de werking van het Arbitragehof bepaalt :

"Art. 15 - § 1. Het Arbitragehof doet, bij wijze van prejudiciële beslissing, uitspraak bij wege van arrest op vragen omtrent :

- a) de schending door een wet of een decreet van de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten;
- b) onverminderd a), elk conflict tussen gemeenschapsdecreten of tussen gewestdecreten, die uitgaan van verschillende wetgevers en voor zover het conflict ontstaan is uit hun onderscheiden werkingssfeer".

Noch dit artikel, noch enige andere wetsbepaling verleent aan het Arbitragehof de bevoegdheid om bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen bij wege van arrest omtrent de schending door een besluit van de Executieve van een Gemeenschap of een Gewest van de grondwettelijke bevoegdheidsregels.

Het Arbitragehof vermag derhalve niet te antwoorden op de door de Rechtbank van eerste aanleg te Brugge bij vonnis van 20 mei 1987 gestelde prejudiciële vraag.

OM DIE REDENEN,

HET HOF

verklaart zich onbevoegd om op de gestelde prejudiciële vraag te antwoorden.

Aldus uitgesproken in het Nederlands en het Frans, overeenkomstig artikel 55 van de organieke wet van 28 juni 1983, op de openbare terechtzitting van 2 maart 1988.

De griffier,
L. POTOMS

De voorzitter,
J. DELVA